

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. (Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrate po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Sloga na Štajerskem.

Iz Maribora, 6. marca.

Zadnjič je „Slovenski Gospodar“ priobčil članek, v katerem je farizejsko tožil, da gineva sloga med štajerskimi Slovenci, zajedno pa namigal, da je boj neizogiben proti vsem onim, ki razširjajo „Slovenski Narod“ in „Rodoljuba“. S tem je „Slovenski Gospodar“ novič pokazal, da stoji na stališču: proti volji duhovščine se ne sme ničesar zgoditi. „Slovenski Gospodar“ želi tako slogo, da bi duhovščina zapovedovala, mi, ki smo liberalnega mišljenja, pa smo to zatajevali narodni stvari na ljubav, naj bi pa tlako delali.

Molčali smo doslej, ker smo vedeli, da se je „Hrvatsko-slovenski klub“ novič zavzel za ustanovitev skupnega kluba vseh jugoslovanskih poslancev, in da je novič Šusteršičevim pristašem ponudil roko v spravo. Zdaj, ko se je izjalovil tudi ta drugi poskus, ki nam kaže, kako resno je „Hrvatsko-slovenski klub“ za splošno narodno korist, in kako se upa „Slovanski centrum“ slovenskemu in hrvatskemu narodu v obraz točji, zdaj ne moremo in ne smemo več molčati.

„Slovanski centrum“ je odklonil združenje vseh jugoslovanskih poslancev v jeden sam klub, odklonil je to drugič. Razdvojitve jugoslovanske državnozbornske delegacije je torej dejstvo in s tem dejstvom moramo računati.

Slovenski in hrvatski poslanci so razdeljeni na dva kluba. To je jedina in izključna zasluga dr. Šusteršiča. S tem činom zanesel je Šusteršič prepričanje Kranjskega na Štajersko. Dva štajerska poslanka sta se podala v jarem Šusteršičev, dva sta se ga odločno odkrižala in vstopila v klub, v katerem je prostora za vsacega Jugoslovana. V poslanstvu imamo že dva tabora; od poslancev se bode razneslo to strankarstvo med ljudstvo, ki je že itak od zadnjih volitev sem po mariborski cunji zbegano in vznemirjeno. Šusteršič je hotel s svojim postopanjem, da se neče družiti z naprednimi poslanci kranjskimi, delati le

spletke in staviti zanjke štajerskim poslancem, da jih skuša, če so pripravljeni za odločni odpor proti vsem volilcem, če se podvržejo klerikalnemu terorizmu, kakoršen je v navadi na Kranjskem. Dosegel ni popolnoma svojega namena, zakaj dva poslanka, velezaaluzni Robič in dr. Ploj, sta mu pokazala hrbet, a razdvojil je le poslance.

Volilci bodo morali odločevati, kateri izmed štirih poslancev so ravnali po ljudski volji. Ljudstva ne bode treba prepričevati o tej stvari; če je dosledno, bo reklo: Žičkar in Berks sta postopala samoblastno; zakaj nikdar nista kandidirala na program dr. Šusteršiča; odločno se je vedno zahtevalo, da morajo delati poslanci nato, da se združijo vsi Jugoslovani v jedni skupini, za kar sta sevestno potegovala Robič in dr. Ploj.

Čudno se nam dozdeva početje Žičkarjevo in bolj čudno pa Berksovo. Prepričani smo, da bi dr. Šusteršič ne bil letel tako visoko, če bi bil zapazil, da so štajerski poslanci složni proti njegovim načrtom glede razdruženja; ko se je pa prepričal, da sta dva poslanka iz Štajerja docela na njegovi strani, je dobil še več poguma z nado, da spravi tudi med te zastopnike prepričanje, da dobi tudi v kmetskih občinah na Štajerskem klerikalna garda po uzoru dr. Šusteršičevem ves vpliv zlasti na volitve za državni in deželni zbor.

V očigled temu, kar sta se drznila vprizoriti Žičkar in Berks, moramo vender izraziti svoje ogorčenje, da ravno tista stranka tarna zaradi sloge, ki je sloga razbila lahkomišelnost in frivolnost, dasi je vedela, da samo napredni slovenski Štajerci doprinašamo za ohranitev sloge žrtve.

Mi smo vzlic vsemu nasprotju v mišljenju še danes zavzeti za slogo, a na poštenu podlagi, ne tako nepošteni, kakršno so jej dali klerikalci. Mi dobro vemo, s kakšnimi nasprotniki imamo opraviti, saj vodi narodnostni boj na Štajerskem le posvetna inteligenca, mej tem, ko je volitev

v mariborski mestni skupini pokazala, da je duhovščina v narodnostnem boju pripravljena vsak čas tudi na najgrše izdajstvo.

Žičkar in Berks sta razdrla jedinstvo štajerskih slovenskih poslancev s tem, da sta se izrekla za klub, v katerem ni prostora za vse jugoslovanske poslance. Žičkar je sicer jezovit, a vendar se čudimo njegovemu postopanju na Dunaju, ker je to v nasprotju z njegovim postopanjem med dež. poslanci, s katerimi se zлага v vseh točkah in se mora zlagati, ti poslanci pa gotovo niso v Šusteršičevem taboru. Zakaj ne hodi Žičkar v dež. zboru po svoji poti, in ne zastopa tu Šusteršičevih nazorov, kakor jih zastopa v državnem zboru? Če bi imel Žičkar le nekoliko svojega prepričanja kot politik, bi ne bil samega sebe na tak način pozobež udaril, toliko manj, ker bi si bil maral sam reči, da s tem svojim postopanjem v državnem zboru prouzroči na Štajerskem razpor. Žičkar bo v prvi vrsti kriv, če se začne med štajerskimi Slovenci boj.

Berksa ne jemljemo v poštev. Ta nemški vitez je vse in povsod, kjer se kaj sveti in zvenketa. Izstopil je že iz Šusteršičevega kluba, pa se zopet vanj povrnil. Kakor znano, je samo zasuga dr. Dečkota, da je bil Berks sploh izvoljen. Berks, proti kateremu so bili svoj čas izdani nekaki posebni pastirski listi, si sam še pred volitve ni upal. Vsi čislamo dr. Dečkota, mislimo pa da imajo on in drugi celjski gospodje dolžnost, da spravijo Berkso na pravo pot. To prav lahko store, ker je Berks popolnoma od njih odvisen.

Položaj na Spodnjem Štajerskem je sedaj skrajno napet. Sloga je po zaslugi Žičkarja in Berksova faktično razpuščena in bi se dala kolikor toliko obnoviti samo, če se ustvari na Dunaju vsem jugoslovanskim poslancem pristopen skupen klub, oziroma če vstopita Berks in Žičkar v Hrvatsko-slovenski klub. Vzlic vsemu ščuvanju ljubljanskega „Slovenca“ smo se štajerski naprednjaki doslej zatajevali in premagovali ter se izogibali vsemu, kar bi položaj

poostriilo. Dalje pa tako ne gre. Potrebna je jasnost, potem bomo vedeli, kaj nam je storiti.

V Ljubljani, 8. marca.

Iz državnega zbora.

Poljedelski minister je izročil zakonski načrt glede mladletnih delavcev in radi delavk v rudokopih, glede dobe dnevnega dela in radi nedeljakega počitka. Trgovski minister pa je izročil zakonski načrt glede delavske statistike ter glede pospeševanja domače industrije. Posl. Bareuther (vsenemška zveza) je vprašal predsednika, kdaj in kako se bo odgovarjalo na stavitvene interpelacije in razna vprašanja. Teh se je nabralo že 403. Odgovora pa ni bilo doslej še nobenega! Bareuther svetuje, naj bi odgovarjalo ministrstvo na ta vprašanja pismeno. Ti odgovori se potem tiskani izročijo in razdele zbornici. Nato se je nadaljevala razprava o zakonu glede žganjarine. Mladočeh Formanek je zavračal trditve Lemischa, da bodeta imela od novega davka na žganje korist le Češka in Galiska. Češki narod plačuje samo za državne potrebščine 31 odstotkov! Govornik misli, da bi se pomoglo deželnim financam le tako, če bi se naklonili dohodki vseh posameznih direktnih davkov docela deželam. Posl. dr. Reicher (nemška narodna stranka) je povedal, da je predlagal, naj se povzra davek na žganje za 10 vin, ter da naj se dohodki tega davka izročijo deželam v to svrhu, da začno boj proti pijanstvu. Nato je govoril obširno o alkoholizmu in o velikanski škodi pijanstva, ki upliva na moralo in izomiko ljudstva ter pospešuje bedo. Nato se je razprava pretrgala. Končno je interpeliral posl. Kittel (vsenemška zveza) predsednika, zakaj poljedelski minister ne odgovori na njegovo vprašanje glede novega premogokopa pri Mostecu na Zgornjem Češkem. Židovstvo se polašča vseh virov avstrijskih dohodkov. Nato se je seja zaključila. Danes je seja dopoludne.

Macedonski komité.

Peterburske „Vjedemosti“ so prinesle 2. t. m. članek o delovanju macedonskega komiteja, v katerem čitamo: Položaj krščan-

LISTEK.

„Možiček“.

Jednodejanski pantomima za klavir dvoročno. Zložil I. Ipavc. Založil Lav. Schwentner v Ljubljani. 27 str. Cena 5 kron.

„Mi gremo naprej — mi strelci!“ — da, na vseh kulturnih poljih, na vseh različnih potih umetnosti! Povsod napredujemo, v leposlovni in znanstveni literaturi, obravnavni umetnosti in tudi v glasbi. Novi, moderni, samostalni talenti se pojavljajo tu in tam, število „strelcev“ narašča — med „strelci“ pa je stopil nakrat, a takoj uspešno in samosvestno doslej neznan mlad mož — g. I. Ipavc, sin našega dičnega komponista dr. G. Ipavca.

I. Ipavc je izdal doslej v Slovincih novo, neznano vrsto kompozicij — pantomimo. Že samo zato zasluži skladatelj, da smo mu hvaležni, tembolj pa še radi dejstva, da je „Možiček“ fino, duhovito, graciozno glasbeno delo. V Novem mestu se je Ipavčeva pantomima nedavno tudi že izvajala. S tem je prebila svojo praktično preskušnjo, ki je navdušila gledalce in poslušalce tako, da se ponovi „Možiček“ že v kratkem. Ta uspeh je pač najboljša ocena tega prelepega dela!

Namerjali smo napisati obširnejšo oceno o tej izvorni koreografski skladbi, o kateri so prinesli doslej najugodnejše ocene že „Ljubljanski Zvon“, „Dom in Svet“, „Laihaber Zeitung“ in „Grazer Tagblatt“ (17. februarja t. l.). Vse ocene se zlagajo v tem, da je g. I. Ipavc velenadarjen, modern skladatelj, kateremu se je že ta prvenec posrečil sijajno in od katerega smemo mirni pričakovati še več izbornih del, ki bodo na čast pravi in resnični slovenski glasbeni umetnosti.

Menimo torej, da vstrežemo svojim čitateljem najbolj, ako navedemo tu iz dveh najboljših ocen o „Možičku“ vsaj nekaj vrst, s katerimi se strinjamo docela, in katerim nimamo dodati ničesar.

Gospod dr. Gajmir Krek je pisal v „Ljubljanskem Zvonu“ o „Možičku“ med drugim takole:

Takoj bodi rečeno: Ta kompozicija označuje v naši glasbeni literaturi tako velikanski korak naprej, da z veseljem in prav iz srca želimo, naj bi se Ipavcu, sinu jedne izmed prvih naših muzikalnih rodbin, posrečilo, voditi našo glasbo k idealni in — če Bog dá in sreča junaška — tudi k materialni zmagi nad neko staro, sebično-zavidno strujo, ki bi rada utajila vse, kar ni zrastle iz njene zemlje. — Proč z mehkuš-

nim čvrčkanjem sentimentalnih „abt“ eritov, proč s konvencionalnimi, plitvimi melodijami brez duha in mesa, proč s monopoliziranimi, donu Quichotta podobnimi trubadurji — mi imamo tega že dosti! ...

Ob času, ko smo napredovali v vseh umetnostih k zahtevkam modernega realizma, želimo si tudi na glasbenem polju namesto profesoralnega pikolovstva prosto premičnih oblik brez modrecev, v katerih se more duh razvijati, namesto neplodovitih vadihov plodonosno ljubezen k pravi umetnosti, namesto ženskega sanjarstva poln, krepek, moški duh.

Tega pa smo našli, kakor mislimo, v osebi I. Ipavca.

Libreto ni bogve kako duhovito, nasprotno, več dejanja bi si že želeli v pantomimi, ki ima samo dve sredstvi, mimiko in glasbo, da izraža misli in čustva. Vendar govori skladatelj sam tako razumljivo in besedovito k poslušalcu, da ga že absolutna glasba sama ob sebi dovolj zanima. Kajti glasba je realistična, tesno zvezana s tekstom, slikovita. Efektna pa bode samo pod pogojem, da se igra s temperamentom in po natančnih naročilih komponistovih. In to ni lahka stvar. Kajti skladatelj piše na nekaterih mestih klavirski stavek, ki bi ga bil opravičil, imenovati to skladbo „iz-

vleček za klavir“. Precej veliko je takih mest, katera si je ogledal skladatelj gotovo v mnogobarvni razsvetljavi moderne instrumentacije, in ki se vsled tega na klavirju skoraj ne dajo izvajati popolnoma čisto in pravilno. Ne dvomim, da je mišljenje v orkestralnem duhu zapeljalo komponista k tej pisavi. Ravno radi tega si pa želimo, da se ta pantomima moderno in elegantno instrumentira in na našem odru predstavi, morda kot dodatek k jednodejanskim operam. Upajmo, da se bo intendant na njo oziral. Skladba se odlikuje po zdravem humorju in lahki pikantnosti, ki ju v naši glasbeni literaturi še zastoj iščemo. Dolgočasno-banalen se mi zdi samo valček št. 4. ki bi se bil moral vsaj s kontrapunktnim okrasom malo oživiti. Motiv c, d, es, f, g, g (prvikrat št. 5) me preveč spominja na Lohengrinov „Unheil Motiv“ (n. pr. fis, gis, a, cis, cis). Wagnerjevimi vodilnim motivom bi se moral vsak komponist z največjo pozornostjo izogibati, kajti oni so preveč osebno-individualni, izključno Wagnerjevi. Drugemu vplivu tega velikana, posebno glede orkestracije, harmonizacije in realističnega naziranja podvržen je tako ali tako vsak moderni skladatelj. Morda še bolj ovetoč, še bolj duhtečo melodiko nego pri Terpalhori posvečenih odstavkih opazujemo na

skega prebivalstva v Macedoniji postaja vedno kritičnejši ter je že uprav neznosen. Ker turška oblastva, ki so brez avtoritete, niso zmogla, brzdati živalske instinkte arnavtskih tolp, je izročeno macedonsko prebivalstvo nečloveškim Arnavtom na milost in nemilost. Arnavti se ne brigajo za nobene zakone, a nihče, absolutno nihče se ne meni za bele sužnje XX. veka, ki živé v središču južnovzhodnje civilizirane Evrope, v nekdanji zibel slovenske kulture, v rojstvenem kraju prvih slovanskih apostolov, sv. Cirila in Metoda. Nasledniki teh dveh so izročili najkratejšim mukam, ki si jih more izmisliti človek. In to brez vsakega vzroka. O delovanju macedonskega komiteja pa piše omenjeni ruski list: Pest političnih komediantov zlorablja žalostno stanje v Macedoniji, da uniči na najnesramnejši način sveto idejo, katero je vdihnil bulgarskemu narodu veliki car osvoboditelj. Zmešane notranje odnose v osvobojeni Bulgariji izkoriščajo v svoje namene, podpirajo pa jih ekstremni elementi bulgarski, ki so napovedali ruskemu carstvu, pravoslavju in sploh Slovanom boj. V srcu Bulgarije so si sezidali ti komedianti svoje gnezdo ter stremé za egoističnimi smotri. Macedonski komité je danes pribežališče najsumljivejših lopovov, ki skrbé le zase, izmogavajo obupane Macedonce ter delajo s svojimi nastopi položaj v Macedoniji samo slabši in nevarnejši.

Novo špansko ministrstvo

pod predsedstvom starega Sagaste je sestavljeno. Klerikalni general Azcarraga, dosedanji ministrski predsednik in protektor jezuitov, je padel, ker se je začela vsa španska inteligentna javnost upirati vedno predrznejšemu klerikalizmu in reacionarstvu. Tudi na Španskem prodira napredna misel, seveda vsled silne moči duhovščine in radi neizobraženosti naroda le polagoma. Dinastija, na čelu ji klerikalna kraljica vdova, bo morala izprevideti, da ji je klerikalizem najnevarnejši zaveznik, ki ji izpodnese tla, ako se ne oklene svobodomiselnih strank. Don Praxedes Mateo Sagasta je 74 let star ter je bil sedemkrat minister ali ministrski predsednik. 4. marca 1899 se je moral radi nesrečne vojne z Združenimi državami umakniti Silveli. Sagasta je vpeljal v Španiji splošno volilno pravico, civilni zakon, poročna sodišča in splošno vojaško dolžnost.

Vojna v Južni Afriki.

O Bothi ni nobenega poročila več. Velikanski uspeh Frencha se je vzkadil v nič. Botha je ušel, in French ga mora loviti iznova. Burski oddelki so sedaj zopet večinoma v Oranju. „Daily Mailu“ poroča iz Colesberga, da organizuje Kitchener novo vojsko, ki bo imela nalogo, očistiti Oranje Burov ter bo prodirala od juga proti severu. Nekaj manjših kolon se je že zbralo v Springfonteinu. Deweta Angleži vstrajno preganjajo; nekaj Burov je še severnozahodno Kaplandije. „Daily Telegraphu“ poročajo iz Deaarja, da so angleške čete zasledile Philippolis ter da skušajo Deweta okoličiti. „Centr. News“ javljajo, da se vrše med Afrikanderji in angleškimi oblastmi pogajanja, da bi se vojna končala. V lon-

marsikaterih resno-dramatičnih mestih, melodiko, polno mladih, globokih čuvstev.

Harmonizacija je moderna, vendar pravilna (izvzemši par predrznih odprtih kvint in oktav). Tupatam se nahajajo celo rafinirano izmišljene harmonične finese. Svarili bi Ipavca pred zastarelimi sekvencami v sekundi, kakor se na primer ponavljajo večkrat v predigri.

V „Grazer Tagblattu“ (17. februarja št. 48) pa je pisal Julius Schuch o nemški izdaji „Možička“, ki je izšla pod naslovom „Hampelmännchen“ tudi pri Lav. Schwentnerju takole:

„Herr Ipavic hat sich mit der Composition einer Pantomime „Hampelmännchen“, die L. Schwentner in Laibach sehr hübsch ausgestattet und in Verlag genommen hat, eingestellt. Das ziemlich umfangreiche für Clavier zu zwei Händen gesetzte Werk enthält ein Vorspiel und sieben Nummern, die, recht geschickt erfunden, melodisch und besonders rhythmisch ansprechen. Mit der Harmonik nimmt es der junge Componist allerdings weniger genau, wie es grimme Accordfolgen bisweilen weisen. Abgesehen davon bringt der Tondichter manchen lebenswürdigen musikalischen Einfall, wie die reizende Polka der ersten Scene, die Walzer

donsekem „Junior Carlton Clubu“, ki ima tudi več članov vlade, med temi celo lorda Saliaburyja, se govori, da je lord Kitchener že opetovano naprosil angleško vlado, naj sklene mir s Buri. Kitchener je baje potom žene generala Bothe že sam začel taka pogajanja, ki pa so se razbila, ker zahtevajo Buri, da ostaneta njihovi deželi neodvisni, česar seveda angleška vlada sedaj še ne dovoli. Poroča se, da so buraki voditelji pripravljeni odložiti orožje, a Dewet in Steijn sta neizprosna ter ne odnehata. Iz Kapstadta javljajo, da so Buri 6. t. m. — 300 mož močni — napadli mesto Aberdeen, a bili po štiri ure trajajočem boju odbiti.

Dopisi.

Iz Žužemberka, 6. marca. Mihova šola s cepcem je kaj vzorno opravljena s svojimi učitelji. Ti učitelji so gg. Miha Zaubi in Jereb. V četrtek, 28. februarja t. l., se je g. Žaubi močno jezil nad ubogo mladino. Razkladal jim je take neumnosti, da so otroci kar strmeli. Pripovedoval jim je namreč o nekih tajnih pismih, česar otroci seveda niso razumeli, ter vsled tega plašno pogledovali, ali se pa smejali. Mislili so otroci, kakor mislimo tudi mi, da se je g. Žaubi začel mešati. Nadalje je začel g. Žaubi spraševati nekako tako, kakor hodi mačka okrog vroče kaše glede znanih dopisov o g. Jerebu. Spraševal je in sumničil otroke, kako je prišla ta vest iz šole v javnost. Gotovo je g. Žaubi pri tej priliki mladino rotil, da ne sme nikdo o tem nič pripovedovati, kar se godi v šoli (seveda v Mihatovi). To slutnjo nam potrjuje dejstvo, da res noče skoro nihče povedati, kar se godi v šoli. No ta bode pa lepa, ako se bode mladina sramovala povedati, kaj se v šoli godi. Tembolj bode treba paziti na črne gospode, ker se čuje, da g. kaplan malo poučuje o krščanskem nauku, temveč pa kvasi o liberalcih. Ali je to za mladino? Prosimo vas, g. Žaubi, in uljudno vprašamo, kaj spajda take reči v šolo, in ali se tudi vi bojite javnosti, kakor vaša vredna sodrug? Mislimo, da, kar ste tudi pokazali pri priliki, da se javnosti močno bojite. Če vas je spomin že zapustil, povemo, to je bilo takrat, ko ni mogla vaša „modra“ glavica neke pobotnice skovati, dasi ste v to porabili 4. reci: štiri pole papirja, in slednič jo še niste napravili. Je li niste znali, ali ste se že takrat javnosti preveč bali, tega ne bomo razmotrivali. Želimo pa, da se poboljšate, in da otrok ne nadlegujete več s politikom.

Od sv. Vida nad Cerknico, 6. marca. Čitali smo odprto pismo „Slov. Narodu“ v „Slovencu“ z dne 1. marca št. 50 in morali smo se smejeti na ves glas. Same budalosti to. Smejemo se že danes, ko čitamo, kako nekaj naših pristnih klerikalcev stavlja g. župnika J. L. v deveta nebesa. Sicer pa povemo prav na tihem, da vsi oni podpisanci in podkrižanci niso sami sestavili omenjenega pisma, ampak sestavil ga je „naš vseljubljeni, spoštovani dušni pastir, veleč. g. Jan. Lovšin“, vsi podpisanci, katere dobro poznamo niso kos niti najmanjšega dopisa sestaviti, ni-

2 und 4 und den Chor der jungen Mädchen. Weniger ursprünglich dünkt mir das Ständchen Harlekina. Zu den anmuthigsten Stellen gehören die Schlusssätze der ersten und zweiten Scene. Das Vorspiel hat es auf starke dynamische Wirkungen abgesehen. Empfehlenswert schiene es daher, den Satz für vier Hände einzurichten. Die Handlung der sehr leicht darstellbaren Pantomime ist erstaunlich einfach, dürfte aber bei Polterabend, wenn die Colombine das Bräutchen und den Harlekin der Bräutigam, dem zugleich das Hampelmännchen ähnlich sehen soll, darstellt, sicher eine volle Wirkung erzielen. Herr hat mit seinem Hampelmännchen eine entschiedene Veranlagung für die Gestaltung zierlicher Tanzweisen und für musikalisches Scherzgetriebe bewiesen, obwohl er sich bisher auf ernsterem Gebiete, auf dem Felde des Liedes bethätigte.“

Tako laskava kritika v nemško nacionalnem listu o delu slovenskega skladatelja je pač prav posebno odlikujoča!

Nam ne preostaja drugega, kot da to lepo in originalno skladbo gosp. I. Ipavca vsem onim privatnikom in zlasti pevskim društvom in čitalnicam, ki imajo razum in smisel za nešablonsko, moderno glasbo, prav toplo priporočamo.

kari pa še odprto pismo „Slov. Narodu“ poslati. Pismo sestavil je naš dušni pastir; to je prebral raz prižnoco, potem pa je samooblastno oklical, naj pridejo vsi podpisat ozir. podkrižat. Tako se delajo odprta pisma pri nas in g. župnik ga pošlje „kljukcu“ češ „mi smo mi ki lonce pelamo“, mene farmani ljubijo in čez me ga ni. Kako že pravi narodna? Lastna hvala se pod mizo valja. To pismo nam predbaciva, da smo v „Slov. Narod“ priobčevali le surove, podle, skozi in skozi lažnjive dopise. A ni tako! Čujte!

Naša župnija bila je vedno složna, vse je živeło v lepem prijateljstvu, a prišel je srboriti g. Janez in bil je boj. Preje ni nihče poznal niti liberalca niti klerikalca. A če ljudstvo čuje nedeljo na nedeljo o liberalcih, o teh antikristih, ni čuda, da se gleda ko pes in mačka. Tu, imate svojega „ljubljenega, spoštovanega dušnega pastirja“.

Preteklo pomlad je priobčil v „Slovencu“ lažnjiv dopis „Požar v šoli“. Ko se ga je prijelo radi lažij — vrgel je puško v koruzo. Boj v časnikih bil je pričet. Kar se je pa pozneje o g. J. L. pisalo je pa povsem gola istina — to se lahko s pričami dokaže. Nikdar se pa niso „blatili“ v Narodu naši sovaščani (so pač premalenkostni), ali da bi se z našimi duhovniki grdo ravno. Vsi prejšnji, kar jih pomni sedanjí rod, bili so nad strankami, bili so vzvišeni in pustili so svoje udane ovčice v blagem miru. Nihče se torej ne more zgražati nad pisarenjem našim, pisalo se je vedno resnica — no — resnica pa v oči kolje. Ali ne gospod Lovšin?

Nadalje pravi gosp. Lovšin — pardon — podpisanci, da smo pisali v njih imenu, a povemo, da je vsem znano, kako spolnuje g. župnik svoje dolžnosti. Mi pišemo vsak v svojem imenu, ker smo v to tudi zmogni, in ker ima še vsak svoj razum. Sodite sami, se li tako dolžnosti spolnujejo. Oznanjena je maša ta in ta dan, ljudstvo pride, čaka — gospoda ni; počevati mu je našo deco v šoli — njega ni. To je res natančnost! Kot bivši kraj. nadzornik denunciral je učiteljstvo na višjo oblast, a ko se ga pritira pred sodišče, išče dokazov in prič, zvija se ko jegulja, a ne pomaga nič. Tu je toraj njegova vestnost! Tukaj, tukaj roke na svoje srce!

In podpisani možje, ki „stoje v prvih vrstah kat. narodne stranke“ (o groza, strah!) ti hočejo nam pristašem „liberalne misli“ narekovati, kaj naj pišemo in kaj čitamo. Smešno. Ste li na glavo padli?! Povemo pa, da bomo še nadalje čitali „Slov. Narod“, a ne k večjemu v „šoli“ kjer jih je vendar nekaj več „kakor dva“ in gotovo — (nemogoče) se bere in se bode bral ne samo „pri šestih z županom vred“, katerih ste pri zadnjih volitvah naštel, ampak še pri mnogih drugih. Nikarte torej misliti, da se bojimo kakih groženj, ne, ne, mi ostanemo kakor smo bili. Kaj nam pa morete? nč!

Drznemo se pa opozoriti g. župnika, naj ne vstraja nadalje v svojem — hujskanju, naj ne dela nepotrebnega sovraštva med ljudstvom, naj ne izganja neljubih mu oseb iz zagrada, naj ne ščuje zoper župana, ker ima še vedno svojo lastno voljo in naj pusti tukajšnje učiteljstvo svoja pota hoditi. Dokler se pa ne poboljša in ne bode res „naš vrli, ljubljani in spoštovani dušni pastir“, dotlej mu ne sestavimo zahvale in pohvale „za ves njegov dosedanjí trud, ki ga je imel za dušno in časno korist naše župnije“, tudi poslano odprto pismo nima dotle nikacega pomena, če bode pa nadalje al svoje pričeto delo, potem pa ga zna še kaj hujšega doleteti nego ga je; za svojo časno korist prejel je že nagrado pri sodišču — — mnogo družih kreposti pa tudi ne poznamo — rad obišče včasih tudi botrinje, ženitovanja, za časa volitev rad okoli teka, da se nam že kar smili.

Kar se pa tiče dušnih koristi, je nam pa tudi znano, da ljudje pridejo včasih zastoj k maši, morajo po dolgo časa čakati pri spovednici v mrasu, predno se g. župniku poljubi dvigniti iz postelje kosti svojega rojstva. Da bi ga kdo smel klicati, pa Bog obvaruj. Sicer pa pustimo to za sedaj.

Torej kakor hočete ali — ali; a znano je kdor veter seje — vihar žanje. X.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. marca.

— Osebnosti. Plinarni monter v Ljubljani g. Fran Topolavec je dobil častno svetinjo za štiridesetletno službovanje.

— Slovenske dame za družbo sv. Cirila in Metoda. Apel naše šolske družbe na slovenske dame je našel še vedno najlepši odziv. Tako tudi sedaj. Komaj so izvedele slovenske dame, da se nahaja družba sv. Cirila in Metoda v denarnih stiskah, takoj so se odločile, da se mora kaj zgoditi v namen, da se družbi pomore. Združene ženske podružnice ljubljanske so se zjediniše na to, da se priredi v korist družbe sv. Cirila in Metoda veselica v večjem slogu, ker je na ta način največ uspeha doseči. Za danes naznanjamo samo, da se bo ta veselica vršila na belo nedeljo. Moralna dolžnost vseh narodnih društev je, da se na to ozirajo, ker nikakor ne gre, da bi se tako eminentnonarodni prireditelji delala kakršnakoli konkurenca. Umeje se ob sebi, da bomo zdaj in zdaj tudi poročali o pripravah za to veselico.

— Zoper družbo sv. Mohorja. Celovški škof je sicer pokrovitelj družbe sv. Mohorja, ali vzlic temu ni pravi prijatelj tej družbi. Ustanovil je namreč nemško konkurenčno družbo, „Josephsverein“. Ko bi se ta družba omejevala na Nemce, bi ničesar ne rekli, ali ta družba sili prav med Slovence ter podkopuje tako zaslabo družbi sv. Mohorja. Nemci se za ta „Josephsverein“ preklicano malo menijo, in to je menda škofa napotilo, da skuša med Slovenci dobiti členov. Bržčas misli, da s tem tudi germanizacijo nekoliko pospeši. Znano nam je, da kolovratijo v Ljubljani gotove dame po slovenskih hišah in vabijo na pristop k „Josephsvereinu“, in znano nam je tudi, da je ta agitacija posebno mej Slovenci na Koroškem in na Štajerskem močno razvita in da se zlasti zadnji čas stvar forcira, kolikor le mogoče. Naše mnenje pa je, da Slovincem družba sv. Mohorja popolnoma zadostuje in da nam prav nič ne treba podpirati „Josephsvereina“. Če ta mej Nemci ne more dobiti zadostne podpore, naj pa zmrzne. Škoda itak ne bo zanj. Čas bi pa že bil, da bi rojaki dobro zadržnili možničke, kadar pridejo znani okajeni poštenjaki beračit za naprave in podjetja, ki nas nič ne brigajo, naj bo to že „Josephsverein“, ali kako drugo tako društvo, naj bodo to že zamorci, Kitajci, ali kakršni koli pagani, za katerih krščenje se je iz našega revnega ljudstva izprešalo že neštete tisočake.

— Duhovniški terorizem. V Kozani na Goriškem je ondodni nunc v neki tobakarni kričal: „To je smrtni greh, da jedino le vi in učitelj prebirata „Sočo“ pa „Primorca“, toda vedite, ako zbolite ne pridem Vas spovedat in tudi odveze ne dobite.“ Še čuda, da ni rekel, da prinese v smrtni uri šmirnico, kakor je obljubil tisti podivjani kaplan v Mirni peči. Potem se pa še čudijo, če ljudje take duhovnike zaničujejo.

— Da ne bo nesporazumljenj konstatiramo, da to, kar je bilo pisanega v št. 46. „Slov. Naroda“ z dne 25. februarja t. l. o duhovniku Mihaelu Horvatu, se tiče upravitelja župnije v Babnem polju, in ne župnika v Čatežu ob Savi, ki ima isto ime.

— O jerum, jerum... „Soča“ piše: Poročila o zborovanjih katoliškega društva slovenskih učiteljov na Primorskem se raztezajo po „Gorici“ vedno bolj in bolj. Čtivo in petje zanimivo, predseduje in sploh duša tega društva ter angelj varuh prisotnih g.čen je Jožef dr. Pavlica, kateri si špoga na teh zborovanjih med drugimi tudi take vsklike: „Edina tolažba je učitelju Bog in nada v plačilo onstran groba“. Kaj iščete torej, vi učitelji na tem svetu? Zahteve do Vas so velike, nagrada pičila — ali plačani boste onstran groba. Tako nado. Vam daje dr. Pavlica. Pustite ta svet, ker je vstvarjen le za nuncje, ki so za vsak brez misli izgovorjen očenašek plačani mastno. Vas čaka plačilo onstran groba in krščanski socializem je rešitelj vseh težav za ubogega učitelja-trpina, ker isti mu kaže z napolnjenim vam pom plačilo onstran groba... O jerum, miserere nobis, Domine (pa tudi ta mora biti dobro plačan — —.)

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Danes se igra dve dramski noviteti: G. Hauptmannovo znamenito, in na vseh večjih odrih z največjim uspehom igrano delo „Hanice pot v nebesa“ ter velezbavna šaloigra „V civilu“, spisal G. Kademburg. Prihodnji predstavi bodeta v nedeljo, 10. marca: popoldne ob pol 3. uri izvirna narodna igra s petjem „Deseti brat“, zvečer pa nastopi kot debutantinja koloraturna pevka gđ. A. Vopalkova, ki bo zapela več koloraturnih arij; ter se ponovita igri „V civilu“ in „Hanice pot v nebesa“.

— **II. redni koncert „Glasbene Matice“**, kateri se vrši jutri večer v „Narodnem“, prične se z Dvořakovo veliko overturo „Carneval“ točno ob 8. uri. Slavnemu občinstvu se naznanja, da vstop v koncert med izvajanjem posameznih točk radi motenja poslušajočega občinstva ni dovoljen, temveč le v presledkih, med točkami vsporeda. Slavno občinstvo se prosi, da pride pravočasno. Vse točke bogatega programa izvajajo se prvič v koncertu „Glasbene Matice“. Posebno zanimanje vzbujale bodo točke domačih skladateljev gosp. dr. Gojmir Kreka in g. Antona Sajovica, katerih dela se sploh prvič v slovenskem koncertu izvajajo.

— **Odbor „Slovenskega planinskega društva“** naznanja p. n. članom, da bode prihodnji planinski večer dne 18. t. m. in ne 9. kakor je bilo v „Planinskem Vestniku“ poročano. Prestaviti se je moral ta večer radi koncerta „Glasbene Matice“.

— **Z gornje Pivke** se nam piše: Še vedno je ta slaba navada tu pri nas, da požigajo — ko snega ni — nevedneži travo (t. zd. riš) misleč, da pepel potem dobro pognoji svet. Tako je gorela gmajna dne 5. in 6. t. m. v Kneški in Zagorski občini. Naj bi vendar oblasti kaj pazile na to. V omenjenem slučaju šla je sicer žandarmerija na mesto, toda še le 6., ko je pogorelo že do — 400 johov gmajne; tudi precej „nasadbe“ je uničene.

— **Na vlak vtihotapila** sta se dva dečka na Zidanem mostu in se peljala do Litije, kjer so ju železniški uslužbenci zapazili in prijeli. Dečka sta stara 12 in 14 let, in se zoveta Avgust Butalo in Jos. Špoljarec. Oba sta iz Zagreba. Ker sta fantiča bržčas z doma pobegnili, sta bila izročena litijskemu županstvu, da ju odpravi domov.

— **Porotno sodišče v Celovcu** je 41letnega Otona Suskoviča obsodilo radi tatvine na 6 let. Suskovič, ki je bil že 30-krat kaznovan, je delal ljubljanski policiji velike preglavice, o katerih smo takrat obširneje pisali.

— **Ciganje.** Dne 26. pr. m. pod večer je prišlo kakih 13 ciganov k nekemu posestniku na Pečinah na Goriškem z natevto, da jih mora prenočiti. Posestnik je rekel, da nima prostora za toliko ljudi, a ciganje so postali še bolj nasilni. Ni bilo drugega, da so morali cigane pehati iz hiše. Na to so ciganje začeli groziti gospodarju, eden ga je celo prav krepko oplazil s težko gorjačo po glavi tako, da mu je lobanjo prebil. Ko so na to drugi hišni prebivalci nastopili v obrambo gospodarja, je neki cigan že v malho segal po samokres. Še le po dolgem prepiru, so zapustili hišo ciganje z grožnjo, da drugič še pridejo. Baš ti ciganje so prav isti dan gori nekje na Bukovem nekemu vkradli 26 kron. Lopovi so zdaj že pod ključem.

— **Umrli** je v Trstu mati znane narodne rodbine gospa Ana Abram.

— **Burja v Trstu** je bila te dni tako močna, da je podrli neko hišico. Ko je prišel gospodar domov, je videl, da je njegova hiša le žalostna razvalina in moral je poiskati drugega prenočišča.

— **Samomor vojaka.** Tik Trsta je neki železniški paznik našel na progi na dvoje presekanu truplo vojaka Luke Vivode, ki služil pri 4. stotnji pešpolka štev. 97. Vojška oblast je bila mnenja, da so je zgodila nesreča, ne samomor, kar pa se prereka. Vzrok samomoru ni znan.

— **Porotne obravnave.** Tudi včeraj bili sta pri tukajšnjem deželnem sodišču dve porotni obravnavi. Pri prvi obravnavi sedel je na zatožni klopi 19letni tesarški pomočnik Janez Pavšič iz Podrečja, obtožen hudodelstva uboja. Dne 27. decembra praznovali so fantje iz Mavčič in Podrečja v gostilni Valentina Jenkole god gostilničarjevega brata Janeza. Obdolženec,

ki je bil tudi navzoč, zabaval se je s tem, da je Karolu Bohinca zbijal z glave klobuk, dokler ga niso fantje porinili akosi vrata na cesto, da bi imeli mir pred njegovim nadlegovanjem! Pavšič pa ni odišel, ampak ostal pred hišo ter čakal na priložnost, da se znese nad fanti. Čez nekaj časa so prišli trije fanti na cesto ter silili obtoženca, naj gre domov. Ta pa je potegnil nož ter z njim sunil Karola Bohinca, ki se je hotel še vrniti v gostilno, a že v veži se je zgrudil na tla ter na to kmalu umrl. Pavšič prebodel mu je bil pljuča. Porotniki potrdili so soglasno obdolženčovo krivdo, vsled česar je sodišče Janeza Pavšiča obsodilo na tri leta težke ječe, poostrene s postom vsakih štirinajst dni. — Pri drugi obravnavi bila sta obtožena 22letni tesar Valentin Kopitar in njegov 18letni dninar Jože Kopitar iz Mengša hudodelstva rop. Ko se je dne 21. januarja letos okolo polnoči posestnik Anton Žnidar iz Kuraltove gostilne odpravljal domov, vsedla sta se na njegov voz brata Kopitar. Ko so se pripeljali približno četrte ure od Velikega Mengša, prijel je naenkrat Valentin Kopitar za vajeti ter rekel Žnidarju: „Zlaj boš pa denar dal, če ne boš pa orknil!“ Ko je Žnidar odgovoril, da nima dosti denarja in da je menda vendar dosti, da je v gostilni zanj plačal, začel je Kopitar grabiti po Žnidarjevih žepih. Žnidar se je branil, a ko je priskočil tudi Jože Kopitar bratu na pomoč, odtrgala sta mu žep z listnico vred, v kateri je bilo 60 kron, ter odšla po gmajni. Brata Kopitar sta dejanje sicer tajila, vendar je preiskava in obravnava dognala resničnost obtožbe. Denar se je deloma še dobil v njuni posesti. Porotniki so glavno vprašanje glede hudodelstva rop soglasno potrdili in sodišče obsodilo je obtoženca in sicer vsakega na deset let težke ječe, poostrene z enim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 21. januarja vsakega kazenskega leta.

— **Barnum & Baley.** Te dni se je mudil v Ljubljani zastopnik velikanskega cirkusa Barnum & Baley, največje priredbe te vrste na celem svetu. Barnum & Baley prideta dne 29. maja v Ljubljano in ostane tu dva dni. Tem povodom se prirede posebni vlaki iz Trsta, iz Gorice, iz Pulje, iz Dolenjske in iz Koroške v Ljubljano, ki pripeljejo gotovo na stotine gledalcev. Nekaj dni pred prvo predstavo jahali bodo tudi posebni reklam-jahači po vseh javnih cestah okrog Ljubljane in sicer do 40 kilometrov daleč.

— **Mestna kopel.** Od 23. svečana do 2. sušca letos oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 360 kopelij, in sicer za moške 317 (pršnih 222, kadnih 95); za ženske pa 43 (pršnih 10, kadnih 33).

— **Nezgoda.** Danes dopoldne je na Poljanski mitnici konj Antona Viranta, posestnika na Vrhu udaril z nogo ujetniškega paznika Jožefa Pluta v prsa tako, da je ta se nezavesten zgrudil na tla. Poškodba je lahka.

— **Konj ugriznil** je danes dopoldne na sv. Petra cesti pet let starega dečka Rudolfa Deržaja v obraz, ko je šel mimo njega. Konj je bil posestnice Marije Vrečarjeve iz Srednje vasi.

— **Plačati ni hotel,** kar je popil in pojedel, pekovski pomočnik A. K. Mislil je, da jo bode popihal iz gostilne, pa se mu ni posrečilo. Gostilničar ga je pridržal in poslal po policaja. Ker A. K. ni imel niti vinarja pri sebi in ni mogel plačati cehe, moral je iti s policajem denarja iskati.

— **Koruzo kupit** je poslal trgovec J. L. nekega fanta in mu izročil denar. Fant je z denarjem pobegnul.

— **Šampanjca** je pil danes ponoči v neki kavarni stavbensi uslužbenec B., pa ni imel dovolj drobiža, da bi ga plačal in mu je dal kavarnar zarubiti žepno uro.

— **Najdene in izgubljene stvari.** Na cesti na Rožnik je najdel nekdo dva zlata prstana, vredna 160 kron. — Na poti od Mestnega trga čez Vodnikov in Cesarja Jožefa trg, po Kopitarjevih ulicah do Poljanskega nasipa je izgubila neka delavčeva žena srebrno žensko uro.

* **Naš cesar postavi Milanu spomenik!** „Hrvatsko Pravo“ poroča, da je naš cesar že odredil, da se pokojnemu kralju Milanu v samostanu Krusodol na njegove stroške postavi spomenik, da se nova grobnica primerno okrasí ter da se uredi posebna soba kot shramba vencev s Milanovega groba. Grof Khuen-Hedervary je

dobil nalogo, da vse to izvrši. Vse stroške poravnal naš cesar.

* **Strasna nesreča na železnici.** Iz Voroneša poročajo: Nedaleč mesta se je pripetila grozna nesreča. Zadelo sta se dva tovarna vlaka ter sta se docela razbili obe lokomotivi in 16 vagonov. Enemu teh dveh vlakov je bil priklopljen osebni vagon, v katerem se je vozilo 28 šolarjev. Ti so se vozili v Voroneš v šolo. 18 jih je bilo ubitih, drugi pa so obležali ranjeni. Od službenega osebja na vlakov je bilo ubitih petero, med temi tudi oni nesrečnež, ki je zakrivil ves dogodek.

* **Časopis za vojake** začne izdajati srbsko vojno ministrstvo pod naslovom „Uzdanica“. Časopis ima v prvi vrsti namen, poučevati srbske podčastnike in vojaštvo sploh. Urednik lista je Stevo Radosavljevič.

* **Kraljica Viktorija** dobi spomenik v Londonu blizu palače Buckingham. Kralj Edvard je prispeval z velikim zneskom.

Književnost.

— „**Vienac**“. Zabavi i pouci. 10. št. tega vedno zanimivega in po vsebini bogatega tednika prinaša tele spise: Iz Adamovih papira. Pripoveda Milan Pribičević. — Sječaš li se ... Zložil Ivo Kršić. — Sličice iz moje bilježnice. Piše V. Novak. — Ajdemo Jele! Zložil Zv. Devčić. — Žrtva. Poljski napisao Marijan Gawalewicz. — Izlet v Dalmacijo. Napisao Milan Grlović. — Bitka kod Varne god 1444. Napisao dr. R. Horvat. — Maretičeva stilistika. — Neštampana drama dra. Dim. Demetra. Predavanje VI. Mažuranića. — Iz koncertne dvorane. Napisao dr. VI. Čačić. — Listak: Književnost, hrvatska, slovenska („Deseti brat“ in „Iz knjige života“), češka, ruska, francoska. Umjetnost, hrvatsko kazalište. „Vienac“ vsem čitatelnicam, bralnim društvom in posameznikom toplo priporočamo!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 8. marca. Današnja seja poslanske zbornice je trajala vsega skupaj komaj dve uri. Posvečena je bila izključno po opravljenem predpisani definitivni volitvi prezidija. Izvoljen je bil ves dosedanji prezidij. Dobili so: grof Vetter 179, Prade 152 in Žaček 191 glasov. Prihodnja seja bo v ponedeljek zvečer.

Dunaj 8. marca. Komisija za kontrolo državnih dolgov je soglasno izvolila dr. Fuchs s svojim predsednikom.

Dunaj 8. marca. Vse interurbane telefonične zveze v celi monarhiji so pretrgane.

Praga 8. marca. „Politik“ javlja, da odstopi namestnik v Lincu, baron Puthon. Na njegovo mesto pride grof Josip Thun, sedaj deželni predsednik v Šleziji, njegov naslednik pa postane ali sekcijski šef Stadler ali pa podpredsednik praškega namestništva Dörfler.

Sofija 8. marca. Prestolni ogovor, s katerim je knez otvoril zasedanje sobranja, pravi mej drugim, da ima novo ministrstvo nalogo, poravnati finančno krizo, v kateri se nahaja Bolgarska, ugotoviti prijateljske zveze z Rusijo, osvoboditeljico Bolgarske, ter vzdržati dobro razmerje z vsemi drugimi državami.

Bruselj 8. marca. Prezident Krüger razglasi, da je popolnoma neresnična vest o mirovnih pogajanjih mej Botho in Kitchenerjem, češ, da Botha v to nima nikakega pooblastila.

London 8. marca. Angleži so zasedli Pearston. Buri pod vodstvom Delareya so naskočili Lichtenburg. Boj je trajal ves dan. Poročilo ne pove nič o njega izidu, nego samo naznanja, da je Kitchener poslal v Lichtenburg pomoč.

Narodno gospodarstvo.

Ljubljanska kreditna banka je imela včeraj, to je dne 6. t. m., ob 3. uri popoldne v gornjih bančnih prostorih svoj prvi redni odčni zbor, kateremu je predsedoval predsednik banke, gospod Ivan Hribar, župan ljubljanski.

Ko gospod predsednik konstatira, da je zastopanih 815 delnic po 24 delničarjih, od katerih ima 21 glasovno pravico, na-

znani, da je izven gospoda upravnega svetnika Josipa Jahoda, kateri je vsled preobilice opravil zadržan, prisoten ves upravni svet, predstavi vladnega zastopnika gosp. Ludvika marquis Gozzanija, c. kr. vladnega svetnika, in zapisnikarja gosp. Ivana Planšana, c. kr. notarja. Na to odpravi občni zbor.

Predsednik gospod Ivan Hribar pozdravi navzoče približno naslednje: Šest mesecev je komaj minulo, kar se smo prvič zbrali v teh prostorih, da ustanovimo ta zavod, ker se je pokazala neobhodna potreba, in imeli smo trdno prepričanje, da bode tak zavod izvrstno posloval. Bilanca za prve štiri mesece je pokazala, da se nismo varali, in da imamo za bodočnost najboljše pričakovati. Izvolili si ste pa tudi v upravni svet prave zastopnike, kateri posvečujejo vse svoje moči mlademu zavodu. Isti so bili, vrhu tega da so prihajali vsak dan po dvakrat v bančne prostore, vsaki čas na razpolago gospodu ravnatelju. Imenom upravnega sveta Vas pozdravljam in se Vam zahvaljujem, da se ste zbrali tako mnogoštevilno na današnjem občnem zboru, kar je dokaz, da se za naš zavod zanimate, in katero zanimanje bode imelo gotovo blagodejni uspeh.

Na to pozove ravnatelja gosp. L. Pečanka, da naj poroča o bilanci. Isto, kakor jo predloži gospod ravnatelj, in katero smo že priobčili v „Slovenskem Narodu“ dne 5. t. m., se soglasno sprejme. Nadalje omenja ravnatelj, da je tako ugoden uspeh bilance zahvaliti v prvi vrsti gosp. predsedniku Ivanu Hribarju, županu ljubljanskemu, kateri je s svojo znano priljubljenostjo pripomogel za razširjenje banke na Slovenskem, nadalje češki deželni banki v Pragi, katera je takoj pričetkom otvorila 1/4 milijona reeskomptnega kredita, in slednjič vsem slovenskim posojilnicam, katere so zaupale takoj od začetka banki. In so jo podpirale s svojimi vlogami, tako da se je zamogel razširiti delokrog banke. Gosp. ravnatelj se nadeja, da bodejo navzoči gospodje odborniki posojilnic tudi v nadalje delovali na to, da se bodejo obračale posojilnice tudi v nadalje z zaupanjem do banke.

Na to se zahvali predsednik gospod Ivan Hribar še onemu zavodu, s katerega pomočjo se je zamoglo ustanoviti „Ljubljansko kreditno banko“, to je „Živnostenski banki“. Ona je tisti zavod, kateri je podprl „Ljubljansko kreditno banko“ materialno, ji preskrbel strokovno izobraženo uradništvo in ji daje skoraj vsaki dan nasvete. Z ozirom na to prosi gospod predsednik, da se naj zabeleži danes zahvala „Živnostenski banki“ v zapisniku, kar se z odobravanjem sprejme.

Na to se preide k poročilu nadzorovalnega sveta. Imenom istega poroča gospod Josip Lavrenčič, da je upravni svet skontiral blagajno in pregledal knjige dne 8. decembra minulega leta, udeležil se 31. decembra minulega leta inventure in pregledal predloženo bilanco. Z veseljem konstatuje, da je vedno vse v najlepšem redu našel. Končno predlaga, da naj se da upravnemu svetu za dobo prvih štirih mesecev absolutorij, kar se soglasno sprejme. Gospod predsednik predlaga, da naj se izreče zahvala nadzorstvu, posebno pa njega načelniku gospodu Josipu Lavrenčiču. Soglasno sprejeto.

Tej točki sledi prememba pravil, in sicer §§ 2., 3., 4., 10., 13., 29. in 46., katero premembo je predlagal upravni svet, z ozirom na to, da sedanja pravila niso zadoščala vsem stavljenim zahtevam. Vse predložene premembe so sprejmejo soglasno.

Na to se zaključi oficialni del. K besedi se oglasi ces. svetnik gosp. Jan Otto, podpredsednik upravnega sveta „Živnostenske banke“ v Pragi, ter se v kratkih besedah zahvali za izraženo zahvalo „Živnostenski banki“, katere namen je združiti Čehe in Slovence tudi na narodnogospodarskem polju. Istotako se zahvali ravnatelju dunajske filijalke „Živnostenske banke“ gospod Josip Špitalski ter omenja, da se je treba zahvaliti tudi na tako dobrem uspehu ravnatelju gospodu L. Pečanku.

Končno se je zahvalil gospod predsednik, sklicujoč se na prejšnje besede ravnatelja gospoda L. Pečanka češki deželni banki za dovoljeni reeskomptni kredit, kar se je z navdušenjem odobraval, in omenil še, da se je treba zahvaliti tudi uradnikom in na to zaključil prvi občni zbor.

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborna delnja
antiseptična
Melusina ustna in zobna voda
utrudi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
Cena 1 steklenici s rabilnim navodom 50 kr.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil.
Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.
Jedina zaloga (28-10)
dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
Realskega cesta št. 1, mraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:
Dne 4. marca: Jožefa Plankar, posestnikova hči, Dolenjska cesta št. 33, črevesni katar. — Marijeta Jakše, gostija, 81 let, Francovo nabrežje št. 1, ostarelost.
Dne 5. marca: Katarina Zajc, kuharica, 70 let, Poljanska cesta št. 20, pljučni emfizem. — Marija Makovec, delavčeva hči, 6 dni, Ravnikarjeve ulice št. 12, življenska slabost. — Ivan Kozina, tesar, 62 let, Krakovski nasip št. 10, vnetje ledvic in vodenica. — Barbara Kolar, čuvajeva žena, 63 let, Stranska pot št. 11, jetika.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 506.2 m. Srednji tlačni tlak 756.0 mm.

Marec	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Mojzna v 24 urah
7.	8. zvečer	721.8	0.6	sl. svzhod	sneg	24.2
8.	7. zjutraj	723.5	0.0	sl. zahod	sneg	24.2
9.	2. popol.	727.4	4.1	sl. jvzh.	oblačno	24.2

Srednja včerašnja temperatura 1.4°, nor-male: 2.2°.

Dunajska borza
dne 8. marca 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.70
Skupni državni dolg v srebru	98.65
Avstrijska zlata renta	118.25
Avstrijska krona renta 4%	98.30
Ogrska zlata renta 4%	118.20
Ogrska krona renta 4%	93.60
Avstro-ogrsko bančne delnice	1676.—
Kreditne delnice	691.25
London vista	240.30
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.40
20 mark	23.49
20 frankov	19.09
Italijanski bankovci	90.50
C. kr. cekini	11.32

Tužnim srcem naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem britko vest, da je Bog Vsemogočni izvolil našo preljubo soprogo, oziroma mater in hčer, gospo
Ano Kos roj. Habé
danes ob 11. uri dopoldne, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, v starosti 37 let poklicati k sebi v večnost.
Pogreb drage ranjce vrši se iz hiše žalosti v Idriji na odnočno pokopališče v soboto dne 9. marca t. l. ob 4. uri popoldne.
Sv. maše za ranjco brale se bodo v cerkvi sv. Barbare v Idriji.
Idrija, dne 7. marca 1901.
Josip Kos, gostilničar, soprog. — **Poldka in Matel**, hčeri. — **Tere-zija Habé**, mati.

Zahvala.
Za mnoge dokaze sožalja že ob bo-lezni, kakor tudi ob smrti, ter za mno-gobrojno spremetvo k zadnjemu počitku naše nepozabne matere, oziroma stare matere in tašče, gospe
Neže Pirc
posestnice
izrekamo tem potom vsem najiskrenejšo zahvalo.
V Kropi, dne 8. marca 1901.
(519) **Žalujoči ostali.**

Pristne ruske
1860
T. P. A. P. M.
C. ПЕТЕРБУРГ
Varstvena znamka.
Peterburške
ga 10 š e
(2289-20)
se dobivajo po stalnih cenah pri trdkah:
J. S. Benedikt, K. Karinger, H. Kenda, Ant. Krisper, V. Petričić, K. Recknagel, Fr. Szantner, F. M. Schmitt.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda
veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Beifling v Steyr, v Linc; čez Am-stetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-feste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Ino-most; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-lovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solno-grad, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Beifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Fran-zensfeste. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m popoldne osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvečer osonni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Am-stetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Sol-nograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopolu-dne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Sol-nograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bre-gence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz No-vega mesta in Kočevja. Ob 8. uri in 44 m zjutraj osonni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. uri 32 m popoldne osonni vlak iz Straža-Toplic, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. uri 48 m zvečer osonni vlak iz Straža-Toplic, Novega mesta, Kočevja. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popo-ludne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zvečer, ob 11. uri 6 m dopoldne. ob 6. uri 10 m zjutraj.

Lepo snažno kokošje perje kilo K — 44
" " puranovo " " — 80
" " gosje belo " " — 2.80
" " sivo " " — 1.60
" " periče (Flau-men) " " — 12.—
pošilja po povzetju na vsako po-stajo ali kolodvor (479-6)
Franc Podlipnik
veletržec s kuretino
Stolnibeligrad (Stuhlweissenburg) Ogrsko.

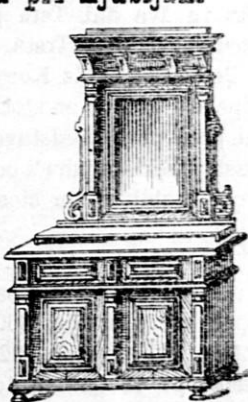
Varuj
svojo ženo!
Za vsako rodbino najvažnejšo knjigo v otroških zadevah s čes-tišče sahalnimi pismi pošilja diskretno za 90 vin. v avstr. znamkah (odprto 70 vin.)
gospa A. Kaupa,
Berlin S. W. 220 Lin-
denstrasse 56.
(300-12)

Najlepši postranski zaslužek.
(200 do 600 kron
mesečno)
(287-5)
se doseže s prodajo zakonito dovoljenih srečk na mesečne obroke mej prijatelji in znanci. — Povpraša naj se pri
bančni trdkri
Kronfeld & Co. v Zagrebu.

Kovačnica
prenovljena, z vodno močjo,
se dá v najem ali se prodá.
Več pove lastnik M. Hrovat, Begu-nje št. 54 (Gorenjsko). (508)

Böttger-ja podganska smrt
za popolno pokončanje vseh podgan, strupa pro-ata za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr., se dobiva samo
v deželni lekarni „pri Mariji poma-gaj“ M. Leustek-a v Ljubljani.
Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur pripo-ročam to sredstvo.
Schweinfurt, dne 11. februarja 1899.
(289-5) **L. Kres**, mlekarja.

Nikdar več v življenju!!
355 važnih komadov
za samo 3 K 60 h.
1 krasna pozlačena ura z lepo verižico, z jednoletno pismeno garancijo, 6 finih žepnih rob-cev, belih ali barvastih, ovrtnica z orijentaliskimi biseri, najlepši ženski nakit, 1 lep moški prstan z imitiranim zlatnim kamenom, tudi za dame, 1 garnitura manšetnih in srajčnih gumbov iz double-zlata, vsi s patentnim zaklopom, 1 krasen smodkin nastavek z jantajem, 1 ff. žepni nož, 1 komad dišečega toaletnega mila, 1 usnat port-moné, 1 toaletno zrcalo z etuijem, 1 par bouto-nov z init. briljantom, prav dobro ponarejenim, 1 večna beležnica, 20 predmetov za dopisne po-trebe in 8e 255 raznih stvari, neobhodno potrebnih v hiši, gratis.
Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, velja le **3 K 60 h.**
Razpošilja proti povzetju nova krakovska razpošiljalna trdka (506)
F. Windisch
Krakow No. B/X.
Za neugajajoče se vrne denar.

Mizarska zadruga
v Šent Vidu pri Ljubljani
se priporoča slav-nemu občinstvu v naročitev
raznovrstne
temne in likane
sobne
oprave
iz suhega lesa, so-lidno izgotovljene po lastnih in predlož-e-nih vzorcih.
V prav obilno naročitev se priporoča
Josip Arhar
načelnik.
(502-1)

LJUBLJANSKI
ZVON
MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.
LETNIK XXI. (1901).
Izhaja po 4 1/2 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h. 14
Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto.
Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.
„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Učenca
vsprejme v trgovino s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem (514-1)
Anton Umek v Brežicah.

Blagajničarica
se sprejme v trgovino z mešanim blagom. Gospodične, ki so v kaki trgovini ali tra-fiki delovale, imajo prednost. (462-5)
Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“

Dekle
15 let staro, želi mesta za prodajalniško učenko. Doprilo je 4 razrede ljudske šole in je poštenih ljudi.
Pismene ponudbe: A. G., Sv. Lenart, p. Selce, pri Škofji Loki. (505-2)

Kulmbaško sladno pivo
daje moč in redi telo.
Dobava v steklenicah (pastërizovane) od trvdke
Edmund Kavčič
v Ljubljani, Prešernove ulice.
Istotam: (12-55)
Glavna zaloga J. Klauer-jevega pristnega likërja **Triglava** iz planinskih zelišč.

Prym trpežna peresa
iz najboljšega jekla, obdržé do 6kratno toliko črnila kot navadna peresa, dasi v cení niso dražja.
Prym-pero ima tudi to dobro lastnost, da ne dela madežev, ako se pregloboko v črnilo pomoči. (418-3)
Izdaja je v treh vrstah:
Znamka **21.639 E F** za tanko pisavo,
" " **F** " malo debelejši pisavo,
" " **M** " navadno debelo pisavo.
1 škatlja = 144 peres **K 2.40**, pošta 10 h.
Edino zastopstvo za Kranjsko:
Ivan Bonač
nasproti c. kr. glavne pošte v Ljubljani.
Istotam dobé se vsak teden **najnovejše izšéte**
umetne razglednice.

Največja
življenjsko-zavarovalna družba
na svetu
je **„The Mutual“**
v New-Yorku.
Ustanovljena 1842. Čisto vzajemna.
Skupno premoženje dné 1. januvarja 1. 1900:
K 1489⁶/₁₀ milijonov.
Čisti dohodek na korist zavarovancev 1. 1899:
K 38,158.423.
Popolni jamčujoči kapital za zavarovanja, ki se skle-pajo v Avstriji, leži pri c. kr. ministerijalnem plačilnem uradu na Dunaji. (454-7)
Glavna agentura za Kranjsko:
Brata Pollak v Ljubljani.